

frem: „en fast ansat Embedsmand kan ikke nyde Godt af denne Medhjælpssum“. Det gjælder nemlig om at faae ansat et saadant Antal Embedsmænd, at vi ikke have for mange, at Enhver har nok at bestille og lønnes derefter, og er det Tilfældet, saa er det urigtigt, at nogen Embedsmand, selv om hans Løn ikke er fastsat i nogen Lønningslov, kan forene saadanne Stillinger, som betales af Medhjælpssummen. § 5 troer jeg ikke er heldig. Jeg troer, at det er en altfor lempelig og imødekommende Regel for Embedsmændenes Vedkommende. Reglen kunde meest gjælde, naar den kun omfattede saadanne ringere lønede Bestillingsmænd, som bevisligt ikke have synderligt at bestille i den omtalte Stilling, i hvilken de kun faae et ringe Honorar; Bude eller andre saadanne Bestillingsmænd; af dem gives der adskillige, som Reglen kunde passe paa, men for Embedsmændene er den i mine Øine altfor gunstig. § 6 taler kun om lønede Embedsmænd; saa at man efter Motiveringen vil have Lov til at give Embedets samtlige Indtægter bort til en Anden end en lønnet Embedsmand. Jeg troer, at her kunde være et Sted, hvor man passende kunde komme til at forene de ueensartede Bestemmelser om Fradrag i Løn for en Pensionist, naar han ansættes i et Embede, som derom findes i de to nu gjældende Pensionslove. Det sidste Punktum af § 9 første Stykke tillader jeg mig at henlede det Udvalgs Opmærksomhed paa, som formentlig vil komme til at behandle denne Sag. Jeg troer, at deri indeholdes en Regel, som vi ikke tidligere have fulgt. Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa disse Enkeltheder. Angaaende det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem for Københavns Afd. Valgfreds (Senger), skal jeg erklære, at jeg hører til dem, der med stor Interesse fulgte dette udmærkede og klare Foredrag, og jeg troer, at det er Tilfældet med saare mange Medlemmer her i Salen, hvadenten man saa er enig i Udskilligt af, hvad der blev fremført eller ei — navnlig med Hensyn til Indledningen, var der Meget, hvort jeg ikke var enig med den ærede Taler. Jeg troer, at man skylder det ærede Medlem at udtale dette, og jeg føler, at vi saa meget mere skylder dette,

som der iblandt de fremførte Indvendinger imod hans Standpunkt og hans Udtalelser, findes flere, som efter min Mening ikke vedkomme dette Spørgsmaal, og som nødigt skulde forvanske Betydningen af, at dette Spørgsmaal er blevet bragt frem. Indholdet af det ærede Medlems Foredrag med Hensyn til Pensionsvæsenet er jeg ikke istand til ialfald endnu ganske at kunne tiltræde efter den Droveielse, som jeg ved en anden Sags Behandling har havt Leilighed til at skjænke dette Spørgsmaal. Naar man skulde gaae i den af det ærede Medlem antydede Retning, vilde jeg gjerne, at det, som Staten oplagde for Embedsmændene, blev stillet saa frit, at Embedsmændene selv ved deres Afgang kunde efter Dulle faae Capitalen at raade over istedetfor Livrenten. Jeg skal ikke gaae nærmere ind derpaa, men jeg troer, at det vilde være gavnligt for mangen Embedsmand, at han saaledes kunde komme til at benytte Leiligheden til at gaae over i en privat Stilling, naar den tilbød sig, idet han kunde medtage den oplagte Sum. Jeg troer, at der ad den af den ærede Forslagsstiller antydede Vej med Modificationer, enten man skal lægge nogle Procent til Lønningen eller ikke, vil kunne fremkomme en betydelig Beparelse for Staten, thi Byrden af Pensionerne, naar vi samle det fra de forskjellige Steder paa Finansloven, er noget over 2 Millioner Rd. Grundlovens § 17 staaer ikke det Mindste i Veien for en Forandring, thi for det Første har Grundloven ikke bestemt Antallet af Embedsmænd — deres Antal kan man faae indskrænket ved Lov — og dernæst taler Grundloven ikke med et Ord om Pensionernes Størrelse. Det er to meget væsentlige Ting. Naar det endelig siges, at Pensionen skal udredes i Dvereenstemmelse med Pensionsloven, saa kan man særdeles godt vedtage i Pensionsloven, at det staaer Embedsmændene frit for enten at faae saa meget i Pension, som en vis Capital kan give i Livrente, eller ogsaa faae selve Capitalen — det er Pensionen capitaliseret — uden at man i mindste Maade krænter Grundlovens Bud, saa det er i den Henseende aldeles ikke fornødent — uagtet ogsaa jeg kunde ønske det Punkt ud af Grund-